NORAKSTS
Lieta Nr.142252212
(1-0843-13/17)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 22.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Diāna Makarova,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *E.M.* un iestādes Carnikavas novada Domes Administratīvās komisijas pilnvarotajai pārstāvei *R.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *E.M.* sūdzību par Carnikavas novada Domes Administratīvās komisijas 2012.gada 6.janvāra lēmuma Nr.B70/450 (2011.gada 20.decembra administratīvā pārkāpuma protokols EN Nr.001680) atcelšanu un morālā kaitējuma 1000 latu apmērā atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] Carnikavas novada pašvaldības policijas inspektors 2011.gada 20.decembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu EN Nr.001680 (turpmāk – administratīvā pārkāpuma protokols), kurā norādīja, ka 2011.gada 11.novembrī plkst.10.18 */adrese/* nav pacelts Latvijas valsts karogs. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka tādējādi *E.M.* nav ievērojis Latvijas valsts karoga likuma 7.panta pirmās daļas prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 201.[43] panta pirmajā daļā. Līdz ar to *E.M.* saskaņā ar norādīto tiesību normu izteikts brīdinājums.

Ar Carnikavas novada Domes Administratīvās komisijas 2012.gada 6.janvāra lēmumu Nr.B70/450 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) administratīvā pārkāpuma protokols atstāts negrozīts. Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka nekustamā īpašuma */adrese/* īpašniece atbilstoši ierakstiem zemesgrāmatā ir *I.M.*, kura 2006.gada 5.janvārī *E.M.* ir izsniegusi universālpilnvaru darboties viņas vārdā, tostarp apsaimniekot šo nekustamo īpašumu, uz kura atrodas vasarnīca (kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*) un viena palīgceltne (kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*). To, ka *E.M.* ir izdarījis LAPK 201.[43] panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, proti, kā atbildīgā persona nav pacēlis karogu pie norādītā nekustamā īpašuma 2011.gada 11.novembrī, pierāda policijas inspektora 2011.gada 11.novembra ziņojums un tam pievienotās fotogrāfijas, no kurām redzams, ka 2011.gada 11.novembrī plkst.10.18 pie */adrese/* Latvijas valsts karogs nav izvietots. Tāpēc *E.M.* ir saucams pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 201.[43] panta pirmo daļu, piemērojot viņam šajā normā paredzēto soda veidu – brīdinājumu. Lietā nav konstatējami LAPK 33.pantā un 34.pantā minētie apstākļi, kas mīkstina vai pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, *E.M.* vērsās administratīvajā tiesā, lūdzot atcelt pārsūdzēto lēmumu un izbeigt lietvedību šādu iemeslu dēļ:

[2.1] Valsts karogs bija pacelts, taču tas nebija pilnvērtīgi saskatāms no ielas. Vēlāk šī nepilnība tika novērsta, pārvietojot karoga turētāju uz citu, no ielas pārredzamāku vietu.

[2.2] Konkrētā būve */adrese/* zemesgrāmatā ir ierakstīta kā vasarnīca, un pie vasarnīcām saskaņā ar Latvijas valsts karoga likumu Latvijas valsts karogi netiek pacelti.

[2.3] Administratīvā pārkāpuma protokola veidlapa neatbilst LAPK 248.pantam un Ministru kabineta 2005.gada 28.jūlija noteikumu Nr.484 „Administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu un naudas soda kvīts veidlapu izgatavošanas un izmantošanas kārtība" prasībām. Šāda dokumenta veidlapa nevar būt izmantota administratīvajā procesā.

[2.4] Sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, tika pieļauti vairāki procesuāli pārkāpumi, proti, *E.M.* netika izskaidrotas LAPK 260.pantā paredzētās tiesības un pienākumi, turklāt pārkāpums tika fiksēts 2011.gada 11.novembrī, savukārt protokols sastādīts tikai 2011.gada 20.decembrī, tātad iestāde nav ievērojusi LAPK 238.[1] panta pirmajā daļā noteiktos termiņus. Pavēstē tika norādīts, ka atbildība par Latvijas valsts karoga nepacelšanu iestājas pēc LAPK 248.[1] panta, taču administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī tika piemērota cita norma. Līdz ar to *E.M.* atteicās parakstīt nelikumīgi sastādīto administratīva pārkāpuma protokolu par nenotikušu pārkāpumu.

[2.5] Izskatot lietu Administratīvajā komisijā, tika uzrādītas divas fotogrāfijas, taču administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādes, ka pārkāpuma fiksēšanas laikā notika fotografēšana. Turklāt fotogrāfijās nav norādīts, kas, kad un ar kādu fotoaparātu tās ir veicis. Nav informācijas, vai šis fotoaparāts ir iekļauts valsts mērīšanas līdzekļu reģistrā un attiecībā uz to veikta nepieciešamā verificēšana saskaņā ar likumu „Par mērījumu vienotību".

[2.6] Minēto iemeslu dēļ *E.M.* uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir prettiesisks, tādēļ atceļams un *E.M.* nosakāms morālā kaitējuma atlīdzinājums 1000 latu apmērā.

[3] Iestāde tiesai iesniegtajos paskaidrojumos sūdzību uzskata par nepamatotu, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem motīviem, papildus norādot, ka, tā kā pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, nav pamata arī atlīdzināt morālo kaitējumu.

[4] Tiesas sēdē pie administratīvās atbildības sauktā persona lūdza atcelt pārsūdzēto lēmumu un atlīdzināt kaitējumu, savukārt iestādes pārstāve lūdza sūdzību noraidīt.

Motīvu daļa

[5] Lietā izšķirams jautājums, vai iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 201.[43] panta pirmo daļu par Latvijas valsts karoga likuma 7.panta pirmās daļas pārkāpumu.

[6] Latvijas valsts karoga likuma 7.panta pirmā daļa noteic, ka Latvijas valsts karogu pie publisko personu ēkām, privāto tiesību juridisko personu un personu apvienību ēkām, kā arī dzīvojamām ēkām novieto 1.maijā, 4.maijā, 11.novembrī un 18.novembrī.

LAPK 201.[43] panta pirmā daļa noteic, ka par Latvijas valsts karoga vai citu valstu karogu nepacelšanu Saeimas, Ministru kabineta, republikas pilsētu domju vai novadu domju noteiktajās dienās vai gadījumos, kā arī par Ministru kabineta noteiktā Latvijas valsts karoga pacelšanas veida vai kārtības pārkāpšanu – izsaka brīdinājumu.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 201.[43] panta pirmo daļu, jākonstatē, pirmkārt, ka ir iestājies likumā paredzētais gadījums (noteiktā diena), kad pie ēkas jāpaceļ valsts karogs, otrkārt, ka valsts karogs pie ēkas nav pacelts, treškārt, ka attiecīgā persona ir atbildīga par valsts karoga pacelšanu pie ēkas.

[7] Novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa konstatē visu nosacījumu esību, līdz ar to atzīst, ka iesniedzējs pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 201.[43] panta pirmo daļu saukts pamatoti.

Proti, kā redzams no lietas, Carnikavas novada pašvaldības policijas inspektors 2011.gada 11.novembrī veica ēkas */adrese/* apskati, kā rezultātā sastādīja apskates protokolu *(lietas 32.lapa).* Apskates protokolā norādīts, ka apskate iesākta plkst.10.18 un tajā konstatēts, ka pie ēkas */adrese/* nav izvietots Latvijas valsts karogs. Apskates protokolam pievienotas fotogrāfijas *(lietas 33.lapa),* kuras apstiprina apskates protokolā fiksēto, jo tajās redzams, ka pie minētās ēkas Latvijas valsts karogs nav izvietots.

Arī Carnikavas novada pašvaldības policijas inspektora *H.Š.* 2011.gada 11.novembra ziņojumā *(lietas 30.lapa)* norādīts, ka 2011.gada 11.novembrī, *H.Š.* pildot dienesta pienākumus kopā ar policijas inspektoru *J.Š.*, konstatēja, ka pie ēkas */adrese/* plkst.10.18 Latvijas valsts karogs nebija izvietots.

Pamatojoties uz minētajiem dokumentiem, Carnikavas novada pašvaldības policijas inspektors 2011.gada 20.decembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu *(lietas 16.lapa)*, kurā arī norādīts, ka 2011.gada 11.novembrī, tas ir, Lāčplēša dienā, */adrese/ E.M.* nebija pacēlis Latvijas valsts karogu.

Tiesa atzīst, ka ar minētajiem pierādījumiem – administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas inspektora *H.Š.* ziņojumu, 2011.gada 11.novembra apskates protokolu un fotogrāfijām – ir apstiprināts administratīvā pārkāpuma fakts, jo, pirmkārt, konstatējams, ka ir iestājies likumā paredzētais gadījums, kad pie ēkas jāpaceļ valsts karogs – 11.novembris, kas ir viena no Latvijas valsts karoga likumā (7.panta pirmajā daļā) noteiktajām dienām, kad pie dzīvojamās ēkas ir jāpaceļ valsts karogs. Otrkārt, konstatējams, ka karogs 2011.gada 11.novembrī pie ēkas */adrese/* nebija pacelts. Turklāt šajā sakarā norādāms, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 27.aprīļa noteikumu Nr.405 „Latvijas valsts karoga likuma piemērošanas noteikumi" 10.punktu vietās, kur Latvijas valsts karogs netiek lietots pastāvīgi, to paceļ ne vēlāk kā plkst.9.00 un nolaiž ne agrāk kā plkst.21.00 vai paceļ tad, kad sākušies svētki, svinības, sēru vai cita ceremonija, un nolaiž, kad minētie pasākumi beigušies. Iepriekš minētajos pierādījumos fiksēts, ka karogs pie attiecīgās ēkas nebija pacelts plkst.10.18, tātad norādītajā normatīvajā aktā noteiktajā laikā. Treškārt, Ministru kabineta 2010.gada 27.aprīļa noteikumu Nr.405 „Latvijas valsts karoga likuma piemērošanas noteikumi" 28.punkts noteic, ka par Latvijas valsts karoga (..) lietošanu pie ēkām un telpām atbilstoši Latvijas valsts karoga likumam un šiem noteikumiem atbildīgs ir attiecīgās ēkas vai telpu valdītājs vai turētājs, vai tā pilnvarota persona, kurai uzlikts attiecīgais pienākums. Kā redzams no ierakstiem Carnikavas novada zemesgrāmatu nodalījumā Nr.*/nodalījuma numurs/ (lietas 27.lapa),* nekustamā īpašuma */adrese/* īpašniece ir *I.M.*, kura ar 2006.gada 5.janvāra universālpilnvaru *(lietas 20.lapa)* ir pilnvarojusi *E.M.* cita starpā apsaimniekot sev piederošu nekustamo īpašumu */adrese/*. Tātad *E.M.*, kas izskatāmajā lietā ir saukts pie administratīvās atbildības, ir atzīstams par personu, kas ir atbildīga par valsts karoga pacelšanu pie ēkas.

Rezumējot minēto, tiesa *E.M.* darbībās konstatē visas LAPK 201.^{43} panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, līdz ar to atzīst, ka iestāde pamatoti *I.M.* saukusi pie administratīvās atbildības saskaņā ar norādīto tiesību normu.

[8] Sūdzībā norādīts, ka pretēji administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajam *E.M.* 2011.gada 11.novembrī bija pacēlis Latvijas valsts karogu pie ēkas lieveņa */adrese/*. Arī paskaidrojumā, kas sniegts administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, *E.M.* norādījis, ka Latvijas valsts karogs 2011.gada 11.novembrī pie ēkas bija pacelts, taču policijas darbinieki to nebija ievērojuši. Tāpēc, lai turpmāk karogu ievērotu ne tikai mājas iedzīvotāji, bet arī pārējās personas, karoga atrašanās vieta tika mainīta, ko konstatēja arī policijas darbinieki jau nākamajā karoga pacelšanas reizē *(lietas 18.lapa)*. Arī tiesas sēdē *E.M.* paskaidroja, ka karogs bija pacelts aiz mājas stūra un no šāda rakursa karogs nebija redzams no ielas puses *(lietas 46.lapa)*. Neskatoties uz minēto, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pie administratīvās atbildības saukts nepamatoti, jo Latvijas valsts karogs 2011.gada 11.novembrī pie attiecīgās ēkas bija pacelts.

Tiesa šādam iesniedzēja apgalvojumam nepiekrīt, jo, pirmkārt, kā tiesa norādīja iepriekš, ar lietā esošajiem materiāliem ir apstiprinājies, ka Latvijas valsts karogs 2011.gada 11.novembrī plkst.10.18 pie ēkas */adrese/* nebija pacelts. Pierādījumi, kas liecinātu par pretējo, lietā nav iesniegti. Otrkārt, Ministru kabineta 2010.gada 27.aprīļa noteikumu Nr.405 „Latvijas valsts karoga likuma piemērošanas noteikumi" 8.punkts noteic, ja karogu lieto pie ēkas fasādes, to visā platumā (vertikālo malu) piestiprina pie karoga kāta, kas ievietots īpašā pie ēkas fasādes

piestiprinātā karoga turētājā tā, lai karoga apakšējais stūris atrastos ne zemāk par 2,5 metriem no zemes. Savukārt, ja karogu lieto karoga mastā, karoga augšējo malu nostiprina mastā ne zemāk par 6 metriem no zemes tā, lai karoga apakšējais stūris atrastos ne zemāk par 2,5 metriem no zemes (9.punkts). Minēto Ministru kabineta noteikumu 2.pielikumā ir norādīts karoga izvietojums pie ēkas, skatoties uz ēkas fasādi, kā arī karoga izvietojums pie ēkas karogu mastos. No minētajām tiesību normām tiesa secina, ja karogs tiek izvietots pie ēkas fasādes jeb pie ēkas ārējās sienas tādā veidā, kā tas norādīts normatīvajā aktā, karogs ir redzams ikvienai personai no visām ēkas pusēm. Jebkurā gadījumā personai, kas ir atbildīga par karoga pacelšanu, ir jānodrošina, lai karogs būtu redzams ne tikai šīs ēkas iemītniekiem, bet arī citām personām. Pretējā gadījumā netiek sasniegts mērķis, ar kādu tiek pacelts Latvijas valsts karogs.

[9] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē pauda viedokli, ka lietā esošās fotofiksācijas nevar tikt atzītas par pierādījumiem, jo nav saprotams, kad un kas tās ir veicis un vai tās veiktas ar noteiktā kārtībā verificētu fotoaparātu.

Tiesa šādam iesniedzēja viedoklim nepiekrīt, jo, pirmkārt, iesniedzējs nav apšaubījis, ka fotofiksācijās ir redzama ēka */adrese/,* kuras apsaimniekošana ir nodota sūdzības iesniedzējam uz pilnvaras pamata. Otrkārt, iesniedzējs tiesas sēdē apstiprināja, ka karogs no ielas puses jeb no tā rakursa, kāds ir fiksēts fotogrāfijās, nebija redzams. Treškārt, gan apskates protokolā, gan policijas darbinieka ziņojumā norādīts, ka apskates laikā ēka tika nofotografēta ar fotoaparātu Sony DSC-HX5V. Tātad jau sākotnēji sastādītajos dokumentos ir fiksēts fotografēšanas fakts. Līdz ar to atbilstoši LAPK 243.[1] pantam lietā esošās fotogrāfijas pretēji iesniedzēja viedoklim ir atzīstamas par pierādīšanas līdzekli, kas apstiprina iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[10] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē norādīja, ka viņš pie administratīvās atbildības saukts nepamatoti arī tāpēc, ka ēka */adrese/* ir vasarnīca, nevis dzīvojamā ēka, tādējādi atbilstoši Latvijas valsts karoga likuma 7.panta pirmajai daļai karogs pie tās nebija jāizvieto, jo atbilstoši šai normai karogs ir izvietojams pie dzīvojamās ēkas.

Tiesa nepiekrīt arī šādam iesniedzēja viedoklim, jo saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumu Nr.1620 „Noteikumi par būvju klasifikāciju" pielikumu „Būvju klasifikācija" dzīvojamās mājas ir ēkas, no kuru platības vismaz puse tiek izmantota dzīvošanai. Ja dzīvošanai tiek izmantots mazāk par pusi ēkas kopējās platības, tā tiek klasificēta kā nedzīvojamā ēka saskaņā ar tās projektā noteikto lietošanas veidu. Atbilstoši norādītajiem Ministru kabineta noteikumiem dzīvojamās mājas tiek iedalītas cita starpā viena dzīvokļa mājās, par kādu ir atzīstamas arī vasarnīcas *(sk. norādīto noteikumu pielikuma 4.punktu).*Tātad, kā izriet no šā normatīvā akta, arī vasarnīcas ir dzīvojamās mājas. Tādējādi arī tādā gadījumā, ja ēka */adrese/*, kas turklāt ir nodota ekspluatācijā (sk. Carnikavas novada būvvaldes 2011.gada 15.novembra izziņu *(lietas 25.lapa)*, atzīstama par vasarnīcu, karogs pretēji iesniedzēja viedoklim bija paceļams arī pie šīs ēkas. Līdz ar to iesniedzēja apgalvojums, ka viņš pie administratīvās atbildības saukts nepamatoti un ka pārsūdzētais lēmums tamdēļ ir atceļams, ir nepamatots.

[11] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir atceļams ne vien tāpēc, ka iesniedzējs nav izdarījis LAPK 201.[43] pantā paredzēto pārkāpumu, bet arī tāpēc, ka iestāde ir pieļāvusi vairākus procesuālo tiesību normu pārkāpumus.

[11.1] Proti, kā uzskata iesniedzējs, iestāde nav sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu viena mēneša laikā, kā to noteic LAPK 238.[1] pants.

LAPK 238.[1] pants redakcijā, kas bija spēkā lietas izskatīšanas laikā iestādē, noteica, ka, saņemot pieteikumu vai citus materiālus par administratīvo pārkāpumu, šā kodeksa 247.pantā minētajām personām diennakts laikā jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai jāpieņem viens no šādiem lēmumiem: 1) par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā; 2) par atteikšanos uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā; 3) par materiālu nosūtīšanu pēc piekritības; 4) par materiālu nosūtīšanu pašvaldības administratīvajai komisijai jautājuma izlemšanai par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu, ja pārkāpumu izdarījis nepilngadīgais vecumā no 11 līdz 14 gadiem. Izņēmuma gadījumā šādu lēmumu var pieņemt desmit dienu laikā. Lēmumu var noformēt kā atsevišķu dokumentu vai rezolūciju.

No minētās normas redzams, ka diennakts laikā no materiālu saņemšanas atbildīgajai personai vai nu jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai arī jāpieņem kāds no minētajā normā uzskaitītajiem lēmumu veidiem, tostarp lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā. Minētajā normā arī noteikts, ka šāds lēmums var tikt pieņemts rezolūcijas veidā.

No lietas redzams, ka Carnikavas novada pašvaldības policijas priekšnieks 2011.gada 11.novembrī rezolūcijas veidā uz pašvaldības policijas inspektora ziņojuma ir pieņēmis lēmumu uzsākt administratīvo lietvedību *(lietas 30.lapa).* Tā kā šāds lēmums ir pieņemts 2011.gada 11.novembrī jeb pārkāpuma fiksēšanas un materiālu saņemšanas dienā, atzīstams, ka iestāde pretēji iesniedzēja apgalvojumam ir ievērojusi LAPK 238.[1] pantā paredzētos termiņus. Tāpat tiesa konstatē, ka iestāde, saucot iesniedzēju pie administratīvās atbildības, ir ievērojusi arī LAPK 37.pantā noteiktos termiņus, kādos persona ir saucama pie atbildības.

[11.2] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir atceļams arī tāpēc, ka tā veidlapa neatbilst LAPK 248.pantam un Ministru kabineta 2005.gada 28.jūlija noteikumu Nr.484 „Administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu un naudas soda kvīts veidlapu izgatavošanas un izmantošanas kārtība". Pirmkārt, iesniedzējs nav norādījis, tieši kādas prasības protokola sastādīšanā nav ievērotas. Otrkārt, tiesa pārbaudot administratīvā pārkāpuma protokola atbilstību norādītajām tiesību normām, nekonstatē pārkāpumus tā sastādīšanā.

[11.3] Sūdzībā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas un lietas izskatīšanas laikā iesniedzējam netika izskaidrotas LAPK paredzētās tiesības.

Saskaņā ar LAPK 260.pana pirmo daļu *(redakcijā, kas bija spēkā lietas izskatīšanas laikā iestādē)* pie administratīvās atbildības saucamajai personai ir tiesības tostarp sniegt paskaidrojumus. Kā redzams no lietas, iesniedzējs administratīvā pārkāpuma sastādīšanas dienā ir rakstveidā sniedzis paskaidrojumus, norādot savus iebildumus un apsvērumus *(lietas 18.lapa).* Tāpat no lietas redzams, ka iesniedzējs ir atteicies parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu, uz ko viņš norādījis arī paskaidrojumā. No lietas arī redzams, ka iesniedzējam tika nosūtīti uzaicinājumi uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Līdz ar to tiesa nekonstatē nedz to, ka iestāde iesniedzējam nebūtu izskaidrojusi viņa tiesības, nedz to, ka iestāde nebūtu uzklausījusi iesniedzēju lietas izskatīšanas laikā.

[11.4] Ievērojot iepriekš minēto, tiesa nekonstatē iestādes pieļautos procesuālos pārkāpumus, uz ko norādījis iesniedzējs. Tādējādi tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums nav atceļams arī procesuālo pārkāpumu dēļ.

[12] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt LAPK 32.panta otrajā daļā ir teikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Minētā norma nosaka iestādes, kas uzliek sodu, pienākumu izvērtēt konkrēta soda veida un apmēra piemērošanas lietderību.

LAPK 201.^{43} panta pirmās daļas sankcijā ir paredzēts, ka par šajā normā paredzēto pārkāpumu vainīgajai personai uzliek viena veida sodu – brīdinājumu. Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējam ir piemērots tieši šāds sods, līdz ar to tiesa secina, ka iestāde ir piemērojusi tiesību normai atbilstošu sodu. Tā kā attiecīgā panta sankcijā paredzēts viens soda veids un apmērs, tiesa uzskata, ka iestāde ir vadījusies no LAPK 32.pantā noteiktā un tai lietderības apsvērumi nebija jāizdara.

Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma apstākļus, tiesa uzskata, ka *E.M.* noteiktais sods ir piemērots pamatoti, ir pārkāpumam atbilstošs un samērīgs, līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir likumīgs un atstājams negrozīts.

[13] Sūdzības iesniedzējs izteicis arī lūgumu atlīdzināt morālo kaitējumu 1000 latu apmērā.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma pārejas noteikumu 3.punkts paredz, ka līdz šā likuma 2.^{1} panta spēkā stāšanās dienai izskatīšanā pieņemtās lietas par to zaudējumu atlīdzinājumu, kuri privātpersonai nodarīti ar iestādes prettiesisku lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, turpina izskatīt iestāde vai tiesa, kas lietu pieņēmusi izskatīšanai (neatkarīgi no tā, vai iesniegums par zaudējuma atlīdzinājumu iesniegts vienlaikus ar lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā apstrīdēšanu vai pēc galīgā nolēmuma spēkā stāšanās dienas), ievērojot Administratīvā procesa likuma un šā likuma noteikumus.

Administratīvā procesa likuma 92.panta noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personiski kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. (..). Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.pantu likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas tai nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 8.panta pirmā daļa noteic, ka personiskais kaitējums šā likuma izpratnē ir kaitējums, kas ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību nodarīts fiziskās personas dzīvībai, fiziskajai integritātei, veselībai, brīvībai, godam un cieņai, personiskam un ģimenes noslēpumam vai

komercnoslēpumam, autortiesībām vai citām nemantiskajām tiesībām vai ar likumu aizsargātajām interesēm.

Atbilstoši minētā likuma 6.panta pirmajai daļai tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu rodas, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība – objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju, un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas.

No minētajām normām secināms, ka priekšnoteikums kaitējuma atlīdzinājumam ir prettiesisks administratīvais akts vai iestādes faktiskā rīcība.

Konkrētajā gadījumā nav konstatējams pārsūdzētā lēmuma prettiesiskums, līdz ar to nepastāv priekšnoteikums kaitējuma atlīdzinājumam. Ievērojot minēto, sūdzības iesniedzēja prasījums par morālā kaitējuma atlīdzinājumu ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[17] un 289.[18] pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Carnikavas novada Domes Administratīvās komisijas 2012.gada 6.janvāra lēmuma Nr.B70/450 (2011.gada 20.decembra administratīvā pārkāpuma protokols EN Nr.001680), bet *E.M.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Noraidīt *E.M.* pieteikumu par morālā kaitējuma atlīdzinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* D.Makarova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese D.Makarova
Rīgā 2013.gada 22.maijā